

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ : ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

ΠΑΤΡΑ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ σελ.3
2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ σελ.3
3. ΕΙΣΑΓΩΓΗ σελ.4
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.1. ΑΘΗΝΑ σελ.4
 - 3.1.α.. ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ σελ.4
 3. 1.β. ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ σελ.5
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.2. ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ σελ.7
 3. 2.α. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ σελ.7
 3. 2.β. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ σελ.8
 3. 2.γ. ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ σελ.9
4. ΚΥΡΙΩΣ ΚΕΙΜΕΝΟ σελ.11
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.1. ΓΕΝΙΚΑ σελ.11
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.2. ΧΡΗΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ σελ.11
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.3. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ σελ.11
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.4. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ σελ.12
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.5. ΜΟΝΩΣΕΙΣ σελ.13
5. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΥΛΙΚΩΝ σελ.15
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.1.ΔΑΠΕΔΑ σελ.15
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.2. ΤΟΙΧΟΙ σελ.15
 - ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.3. ΠΟΡΤΕΣ σελ.15
6. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ σελ.16
7. ΣΧΕΔΙΑ σελ.17
8. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ σελ.19
9. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ σελ.20

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα κείμενα αυτά έγιναν στα πλαίσια της ολοκλήρωσης της ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Αφορούν την μελέτη σύνθεσης κατοικίας στην Νέα Φιλαδέλφεια που από τον σεισμό του '99 θεωρείται Παραδοσιακός Οικισμός.

Όπως αναφέρεται και στην περίληψη η σύνθεση είναι για τριώροφη κατοικία για τετραμελή οικογένεια.

2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το θέμα της εργασίας αφορά την σύνθεση τριώροφης κατοικίας στον παραδοσιακό οικισμό της Νέας Φιλαδέλφειας στην Αθήνα.

Το οικόπεδο βρίσκεται στην οδό Σύλλης 3 κοντά στην πλατεία της Νέας Φιλαδέλφειας και στον κεντρικό δρόμο (Δεκελείας).

Στην πρόταση το κτίριο έχει μορφή ορθογωνική και καλύπτει αρκετό μέρος του οικοπέδου. Προβλέπεται για μια τετραμελή οικογένεια και αποτελείται από υπόγειο – ισόγειο - δύο ορόφους και στέγη. Το υπόγειο θα λειτουργεί ως χώρος αποθήκευσης και αναψυχής ,στο ισόγειο έχουμε το κύριο σαλόνι υποδοχής, την τραπεζαρία, την κουζίνα και τον χώρο βιβλιοθήκης/αναγνωστήριο. Στον πρώτο έχουμε τον χώρο των γονέων (υπνοδωμάτιο, σαλόνι, γραφείο) και στον δεύτερο τα υπνοδωμάτια, με ξενώνα, γραφείο και χώρο παιχνιδιού για τα παιδιά.

3. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.1. ΑΘΗΝΑ

Με την έλευση των προσφύγων το 22' στην Αθήνα αλλά και την έντονη αστικοποίηση και την αποδιοργάνωση της επαρχίας, η Αθήνα διπλασίασε σε οχτώ χρόνια τον πληθυσμό της και εκτάθηκε σε περιοχές που ως τότε δεν είχαν άμεση σχέση με την κυρίως Αθήνα, όπως τα παλιά χωριά , Μαρούσι, Χαλάνδρι κ.α.

Γενικά η όλη πολεοδομική δομή της Αθήνας υπέστη μια ισχυρή μεταλλαγή, γεγονός που προκάλεσε μια σειρά από επεμβάσεις από τις τότε κυβερνήσεις, οι οποίες κορυφώθηκαν στο τέλος της δεκαετίας του 20'. Οι επεμβάσεις αυτές, ήταν αναγκαίες, αλλά ο τρόπος που έγιναν ήταν ο χειρότερος, και οι συνέπειες ταλαιπωρούν την Αθήνα ακόμα και σήμερα.

Επεμβάσεις έγιναν κυρίως στις υποδομές της πόλης, στην ύδρευση, τον ηλεκτροφωτισμό, τις τηλεπικοινωνίες και τις συγκοινωνίες.

Στο πολεοδομικό επίπεδο η Αθήνα αναπτύσσεται ραγδαία. Νέες συνοικίες δημιουργούνται σε όλη την περίμετρο της πόλης, που όμως ακολουθούν τις τάσεις που είχαν προδιαγραφεί ήδη από την γένεση της πόλης στην οθωμανική περίοδο.

Προσφυγικές συνοικίες, οι «συνοικισμοί» όπως ονομάστηκαν, δημιουργήθηκαν κυρίως στις δυτικές περιοχές και κοντά στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, αλλά και όπου δεν υπήρχε βιομηχανία, αυτή εγκαταστάθηκε δίπλα και ανάμεσα στους χώρους των συνοικισμών των προσφύγων.

3.1.α.. ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Οι πιεστικές καταστάσεις που ακολούθησαν την Μικρασιατική Καταστροφή αλλά και η εξέλιξη του καπιταλισμού στην Ελλάδα μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, οδήγησαν και σε έντονα προβλήματα και στον πολεοδομικό χώρο της Αθήνας.

Μια σειρά παρεμβάσεων καθίστανται αναγκαίες πλέον, και οι παρεμβάσεις αυτές δεν μπορούν πια να αφορούν μόνο το επίσημο κέντρο της πόλης ούτε να ασχολούνται με την μνημειακή εικόνα της πόλης, τα προβλήματα είναι προβλήματα επέκτασης της πόλης, κατοικίας, κυκλοφορίας, χρήσεων εδάφους, βιομηχανίας, ενώ η κερδοσκοπία και η επένδυση στον πολεοδομικό χώρο παίρνει πια άλλη μορφή.

Στον τομέα της δόμησης, το 1955 δημοσιεύτηκε ο νέος Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός (ΓΟΚ) ο οποίος αύξανε ακόμα περισσότερο την εκμετάλλευση της αστικής γης από τον ΓΟΚ του 1930, και που διευκόλυνε την πολυκατοικιοποίηση του κέντρου και των συνοικιών της Αθήνας.

Οι συνέπειες ήταν βαρύτερες στο πολεοδομικό περιβάλλον δεδομένου ότι αντικαταστάθηκε ταχύτατα το μεγαλύτερο ποσοστό του οικοδομικού πλούτου των μεγάλων κυρίως πόλεων από πολυκατοικίες σε απαράδεκτους συντελεστές εκμετάλλευσης με όλες τις συνέπειες των μεγάλων πυκνοτήτων.

3.1.β. ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

Το πρώτο που μπορούσε να γίνει για το μεγάλο όγκο των αστών προσφύγων , ήταν να τους δοθούν μόνιμες κατοικίες.

Στο πρωτόκολλο είχε ληφθεί η σοφή πρόνοια του περιορισμού της Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων , αποκλειστικά , σε δαπάνες για σκοπούς μόνιμης αποκατάστασης. Κατά συνέπεια η Επιτροπή επικέντρωσε την σκέψη της, όσον αφορούσε τους αστούς πρόσφυγες, σε ένα ευρύ πρόγραμμα κατασκευής και απόδοσης μόνιμων κατοικιών. Έπρεπε να χτιστούν ολόκληρες νέες πόλεις η καθεμία από τις οποίες θα στέγαζε 20-25 χιλιάδες άτομα. Έπρεπε να επιλεγούν οι τοποθεσίες, να αποκτηθούν οι σχετικές εκτάσεις, να ανεγερθούν τα κτίρια, να δημιουργηθούν υδρευτικά και αποχετευτικά συστήματα, να επιλεγούν και να κατανεμηθούν οι οικογένειες που θα κατοικούσαν εκεί και να γίνουν οι διευθετήσεις για την μελλοντική αγορά εκ μέρους τους των κατοικιών με δόσεις. Επρόκειτο για ένα πολύπλοκο εγχείρημα, το οποίο αφορούσε όχι μόνο σε μεγάλα χρηματικά ποσά αλλά και προβλήματα επιλογής, σχεδιασμού, υλικών διαφόρων μορφών συμβάσεων με τους κατασκευαστές κλπ.

Το πρόβλημα που τίθεται πρώτα απ' όλα είναι ο τύπος του οικοδομήματος που ταιριάζει καλύτερα στα διάφορα «ειδικά χαρακτηριστικά» του πληθυσμού. Ποιόν τύπο κατοικίας θα υιοθετήσει η Ευρώπη για να ανταποκριθεί μαζικά στις ανάγκες αυτού του μειονεκτικού στρώματος των προσφύγων; Η εμπειρία της λείπει και καθώς δεν υπάρχει προηγούμενο στον τομέα αυτό, αναγκαστικά αυτοσχεδιάζει.

Η ανέγερση των κατοικιών πέρασε από τέσσερα εξελικτικά στάδια.

Όταν πρωτοέφτασαν οι πρόσφυγες και η ανάγκη για στέγαση ήταν οξύτατη, η κατασκευή καταλυμάτων έγινε εκ των ενόντων και με οτιδήποτε υλικά μπορούσαν να βρεθούν. Έτσι τα πρώτα καταλύματα ήταν μεγάλες χονδροειδείς ξύλινες παράγκες. Μερικές από τις παράγκες είχαν μόνο ξύλινο σκελετό ενώ το υπόλοιπο μέρος καλυπτόταν από λαμαρίνες. Καμία δεν προοριζόταν για μόνιμη κατοικία και οι περισσότερες εγκαταλείφθηκαν και διαλύθηκαν.

Πολύ σύντομα έπρεπε να ληφθούν μέτρα για την κατασκευή πιο μόνιμων κατοικιών. Δεν υπήρχε ξυλεία σε επαρκείς ποσότητες. Το πιο πρόσφορο υλικό ήταν πλίνθοι φτιαγμένοι από λάσπη και άχυρα ξεραμένοι στον ήλιο. Αρκετές εκατοντάδες τέτοιων κατοικιών χτίστηκαν από την Επιτροπή κατά τους πρώτους μήνες των εργασιών της καθώς ήταν ότι καλύτερο μπορούσε να γίνει προς το παρόν. Ωστόσο μόλις κατέστη δυνατή η εισαγωγή ξυλείας, η Επιτροπή άρχισε να ανεγείρει πολλά σπίτια με σταθερή ξύλινη κατασκευή. Καθώς το έργο προχωρούσε με πειραματισμούς για να βρεθεί η ιδανική μορφή κατασκευής η οποία θα συνδύαζε την μονιμότητα με την φθηνή συντήρηση, οι πειραματισμοί αυτοί συμπεριλάμβαναν δοκιμές με διάτρητα τούβλα, τσιμεντόλιθους και διάφορα άλλα υλικά.

Την πρώτη χρονιά, οι κατοικίες είναι καταρχήν ξεχωριστά καταλύματα, που δεν μπορούν να στεγάσουν περισσότερες από τέσσερις οικογένειες. Συγκεκριμένα η πρώτη σειρά κατοικιών περιλαμβάνει, από την μία μεριά, μονάδες με ένα και μοναδικό όροφο, για τέσσερις οικογένειες και από την άλλη, μονάδες που εκτείνονται σε δύο ορόφους, για δύο οικογένειες. Γενικά, οι πρώτες είναι από ωμές πλίνθους ή από λάσπη, βότσαλα και άχυρο και οι δεύτερες είναι χτισμένες με κανονική τοιχοποιία, συνήθως με οπτόπλινθους. Σε κάθε νοικοκυριό αναλογεί μια επιφάνεια τριάντα έξι περίπου τετραγωνικών μέτρων, η οποία οργανώνεται σε έναν διάδρομο εισόδου, ένα χώρο υγιεινής και δυο δωμάτια ίσου μεγέθους, από τα οποία το ένα χρησιμεύει για κουζίνα.

Μια δεύτερη και μια Τρίτη σειρά κατοικιών πραγματοποιούνται ανάμεσα στα 1925-1927 και 1927-1930.

Από τη μια μεριά, περιλαμβάνουν κατοικίες που έχουν προβλεφθεί για δυο οικογένειες, με την ίδια αρχιτεκτονική σύλληψη όπως και οι προηγούμενες και κατασκευασμένες με διάφορα οικοδομικά υλικά. Από την άλλη, υπάρχουν μονάδες διώροφες, με κανονική τοιχοποιία από οπτόπλινθους που στεγάζουν επτά νοικοκυριά.

Από αρχιτεκτονική άποψη επιτεύχθηκε τελικά ένα ευχάριστο αποτέλεσμα παρά την αυστηρή απλότητα που επέβαλε η αναγκαστική οικονομία. Το φυσικό κιτρινωπό χρώμα της μαρμαροκονίας και το φυσικό κόκκινο των κεραμιδιών της στέγης δημιουργούν έναν ευχάριστο και γραφικό συνδυασμό.

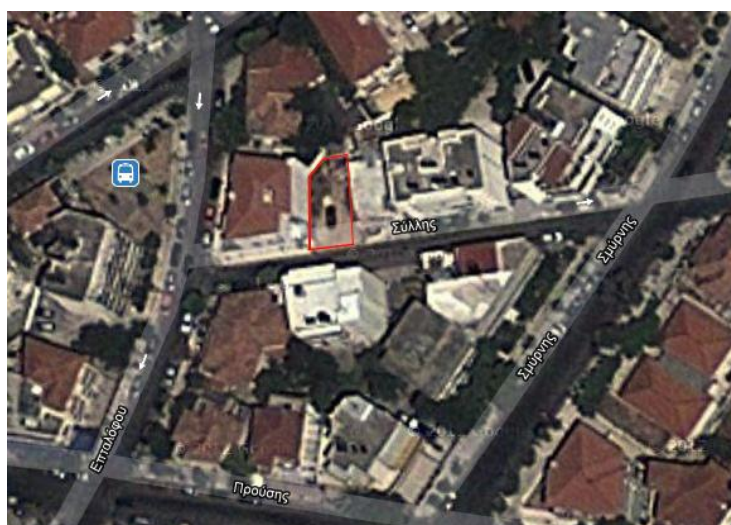
Καθώς αυτοί οι οικισμοί χτίστηκαν σε μεγάλες εκτάσεις ανοικοδόμητης γης, στάθηκε δυνατόν να σχεδιαστούν οι δρόμοι και τα σπίτια σύμφωνα με τις πιο σύγχρονες αντιλήψεις, σχετικά με την άνεση και την υγιεινή διευθέτηση. Για κάθε κατοικία υπάρχει αρκετός αέρας και φώς. Από αυτή την άποψη οι νέοι οικισμοί με το παράδειγμά τους θα ασκήσουν μια μόνιμη ευεργετική επίδραση στις ελληνικές πόλεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.2. ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

3.2.α. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η Νέα Φιλαδέλφεια είναι Δήμος της Περιφέρειας Πρωτεύουσας του Νομού Αττικής και βρίσκεται στα βόρεια προάστια. Συνορεύει βόρεια με το Δήμο Μεταμόρφωσης, βορειοδυτικά με το Δήμο Αχαρνών, ανατολικά με το Δήμο Νέας Ιωνίας, νότια με το Δήμο Νέας Χαλκηδόνας και δυτικά με το Δήμο Αγίων Αναργύρων.

Η πόλη έχει έκταση 2 τετρ.χλμ., μέσο υψόμετρο 110μ. και ο πληθυσμός της εξελίχθηκε σύμφωνα με τις επίσημες απογραφές της Ε.Σ.Υ.Ε., ως εξής: 6.337 άτομα (1928), 15.564 (1961), 19.639 (1971), 25.320 (1981), 25.261 (1991) και 24.234 (2001), ενώ σήμερα ανέρχεται περίπου σε 25.000 κατοίκους. Σήμερα η Νέα Φιλαδέλφεια έχει δικό της νεκροταφείο, έξι εκκλησίες, εικοσιτρείς σχολικές μονάδες (νηπιαγωγεία, δημοτικά σχολεία, Γυμνάσια, Λύκεια, Τεχνικές Σχολές, Τεχνικό Λύκειο) και τρεις παιδικούς σταθμούς, καθώς επίσης και διάφορες αθλητικές εγκαταστάσεις (κλειστό γυμναστήριο, γήπεδα ποδοσφαίρου - τένις - μπάσκετ).

3.2.β. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το 1927 κατοικήθηκε για πρώτη φορά ο προσφυγικός Συνοικισμός της Νέας Φιλαδέλφειας ανατολικά και δυτικά του καρδόδρομου που οδηγούσε στα Βασιλικά Ανάκτορα του Τατοΐου και ανάμεσα στους ποταμούς Κηφισό, Ποδονίφτη και Γιαμπουρλά, όπως οριοθετείται.

Η περιοχή μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1927 λεγόταν Ποδονίφτης, από το ομώνυμο ρέμα που τη διαρρέει. Τότε εγκαταστάθηκαν εκεί Μικρασιάτες πρόσφυγες από τα προσφυγικά των Αμπελόκηπων (μετά από μεγάλη πυρκαγιά που κατέστρεψε τις παράγκες που έμεναν), σε καινούργια διαμερίσματα που κτίστηκαν εκεί και τους παραχωρήθηκαν. Το κτίσιμο του συνοικισμού ξεκίνησε το 1923 βάσει σχεδίου αγγλικής κωμόπολης και ολοκληρώθηκε σε τρία χρόνια. Τα σπίτια ήταν με κεραμοσκεπές και μικρό κήπο το καθένα. Τα πρώτα χρόνια δεν υπήρχε ρεύμα, ύδρευση, σχολεία, δρόμοι, πλατείες ούτε συγκοινωνία. Ο συνοικισμός χτίστηκε από το Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας σε απαλλοτριωμένη έκταση, που ανήκε στον Πανάγιο τάφο, επονομαζόμενη Δονοράδες. Μέχρι την εγκατάσταση των προσφύγων η περιοχή ήταν καταπράσινη με αμπελώνες και ελαιώνες, πολλές μικρές αγροικίες και ένα μικρό χωριό με 120 κατοίκους το 1920.

Στην απογραφή του 1928 εμφανίζεται σα χωριό του Δήμου Αθηναίων, ενώ από το 1931 η Νέα Φιλαδέλφεια συνδέθηκε με την Αθήνα με γραμμή λεωφορείου ενώ μετά από λίγα χρόνια λειτούργησε η σιδηροδρομική σύνδεση της περιοχής με το κέντρο της Αθήνας και τον Πειραιά, μέσω της σιδηροδρομικής γραμμής Λαυρίου - Αγίων Αναργύρων. Το 1932 πήρε το όνομα Νέα Φιλαδέλφεια, σε ανάμνηση της πόλης «Φιλαδέλφεια» της Μικράς Ασίας. Έχει έκταση 2 τ.χλμ. και μέσο υψόμετρο 110 μέτρα. Θεωρείται ωραίο προάστιο, καθώς έχει αρκετό πράσινο, στο οποίο συμβάλλουν τα πάρκα που έχει η περιοχή και το Άλσος. Μετά από το σεισμό του 1999 εκδηλώθηκε μεγάλη οικιστική ανάπτυξη, ενώ παράλληλα η περιοχή χαρακτηρίστηκε ως Παραδοσιακός Οικισμός.

Το 1932 επίσης, εγκρίθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο της Νέας Φιλαδέλφειας μετά την υπογραφή του σχετικού Προεδρικού Διατάγματος.

Μέχρι το 1934 η Νέα Φιλαδέλφεια υπαγόταν διοικητικώς στο Δήμο Αθηναίων, οπότε αναγνωρίζεται σαν κοινότητα και από το 1947 σα Δήμος. Τη δεκαετία του 1950 χτίστηκαν οι εργατικές πολυκατοικίες καθώς και αρκετά σπίτια στον πέριξ του συνοικισμού χώρο, που ενσωματώθηκαν και δημιούργησαν το νέο ρυμοτομικό σχέδιο της Νέας Φιλαδέλφειας, ενώ το 1972 προσαρτήθηκε στο Δήμο Νέας Φιλαδέλφειας τμήμα του Δήμου Μεταμόρφωσης που περιλαμβάνει και τις εργατικές κατοικίες της Εθνικής Οδού.

3.2.γ. ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το Άλσος

Το Άλσος Νέας Φιλαδέλφειας, που σήμερα όλοι απολαμβάνουμε την ομορφιά του, πέρασε από διάφορα στάδια μέχρι να πάρει τη σημερινή μορφή του. Διαθέτει μεγάλη ποικιλία δέντρων και φυτών και καλύπτει έκταση 480 στρεμμάτων.

Το 1914 έγινε η πρώτη επίσημη δεντροφύτευση του τότε γυμνού λόφου. Το πρώτο πεύκο φύτεψε η βασίλισσα Σοφία. Στις 12-2-1939 πραγματοποιήθηκε νέα δεντροφύτευση (αναδάσωση) 480 στρεμμάτων από τον τότε βασιλιά Γεώργιο τον Β'. Κατά την διάρκεια του πολέμου το Άλσος καταστράφηκε όταν οι κάτοικοι κάλυπταν τις ανάγκες θέρμανσής τους με ξύλα από δέντρα του Άλσους. Το 1948 πραγματοποιήθηκε νέα αναδάσωση από τη βασίλισσα Φρειδερίκη. Οι τελευταίες μεγάλες δεντροφυτεύσεις έγιναν τις χρονιές 1994 & 1995, ενώ σε μικρότερη κλίμακα γίνονται μέχρι σήμερα (περίπου κάθε χρόνο). Στις 29 Φεβρουαρίου 1956 εγκρίθηκε η κατασκευή Λίμνης που ολοκληρώθηκε το 1966 και στις 19 Ιουνίου 1959 εγκρίθηκε η περίφραξή του. Στις 26 Μαρτίου 1959 θεμελιώθηκε ο Δημοτικός Κινηματογράφος που βρίσκεται στην είσοδο του Άλσους.

Το 1976, με τροποποιήσεις του ρυμοτομικού σχεδίου, έγινε στο χώρο της λίμνης Τουριστικό Περίπτερο, ενώ το 1956 εγκαταστάθηκε μέσα στο Άλσος Μετεωρολογικός Σταθμός (Υπηρεσία ΕΜΥ). Από το 1955 άρχισε η συγκέντρωση ζώων και πτηνών και λειτούργησε υποτυπώδης Ζωολογικός Κήπος. Στις 25 Μαΐου 1986 έγιναν τα εγκαίνια του ζωολογικού κήπου που λειτούργησε μέχρι το 1995. Από τις 17 Οκτωβρίου 1995 αρχίζει η μεταφορά των αρκούδων στο φυσικό τους περιβάλλον (Περιβαλλοντικό Κέντρο "Αρκτούρος", στο Νυμφαίο της Φλώρινας), στις 20 Μαΐου 1996 η απομάκρυνση των άγριων ζώων, που ολοκληρώνεται στις 16 Ιανουαρίου 1997 με την απομάκρυνση του τελευταίου λιονταριού, και από τότε παύει η λειτουργία του ζωολογικού κήπου για άγρια ζώα.

Ο Κηφισός

Ο Κηφισός είναι το τελευταίο "ζωντανό" ποτάμι του Λεκανοπεδίου.

Η κοίτη του απλώνεται σε έκταση 12.000 στρεμμάτων και η αρχή του εντοπίζεται στην Πάρνηθα, ενώ διέρχεται μέσα από τουλάχιστον δέκα περιοχές της Αττικής, μεταξύ των οποίων η Νέα Ερυθραία, η Κηφισιά, η Λυκόβρυση, η Μεταμόρφωση και η Νέα Φιλαδέλφεια και εκβάλλει στο Φαληρικό όρμο του Σαρωνικού. Οι πρώτες αναφορές στον Κηφισό γίνονται από αρχαίους Έλληνες συγγραφείς, περισσότερα από 2000 χρόνια πριν. Ιερός ήταν για τους αρχαίους ο ποταμός Κηφισός, πηγή ζωής για τη μεγάλη, εύφορη πεδιάδα. Έτσι αναδείχτηκε σε τοπική θεότητα και η μορφή του απεικονίστηκε στις μετώπες του Παρθενώνα (που τώρα βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο) και άλλα αγάλματα. Δυστυχώς, η υποβάθμιση του Κηφισού και των παραχειμάρρων του τα τελευταία χρόνια, αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα ανοικτά περιβαλλοντικά μέτωπα του Λεκανοπεδίου.

4. ΚΥΡΙΩΣ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.1. ΓΕΝΙΚΑ

Το Οικόπεδο, στο οποίο θα γίνει η μελέτη για τη σύνθεση κατοικίας, βρίσκεται στην οδό Σύλλης 3 . Η πρώτη άδεια που βγήκε ήταν το 1926 όταν ξεκίνησε να αναπτύσσεται ο προσφυγικός Συνοικισμός της Νέας Φιλαδέλφειας. Το οικόπεδο δόθηκε στους πρόσφυγες με δυο κτίσματα διώροφα (τετρακατοικία) . Μετά τον σεισμό του '99 το κτίσμα, το οποίο βρισκόταν στην πλευρά του οικοπέδου που θα γίνει η μελέτη, κρίθηκε κατεδαφιστέο. Τον Ιούλιο του 2006 αγοράστηκε στην οικογένεια που ανήκει έως και σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.2. ΧΡΗΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

Η μελέτη που θα γίνει αφορά τη σύνθεση διώροφης κατοικίας με υπόγειο για τετραμελή οικογένεια (γονείς και δύο παιδιά).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.3. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Ο κύριος όγκος του κτιρίου είναι ορθογώνιος με τα ανοίγματά του σε κατακόρυφο άξονα. Στην αριστερή πλευρά της πλαϊνής όψης υπάρχει κλίμακα που κατεβαίνει και οδηγεί στην είσοδο για το υπόγειο. Στην πρόσοψη του κτιρίου υπάρχουν τα κατακόρυφα ανοίγματα που βρίσκονται στο κέντρο της και στα δεξιά υπάρχει άνοιγμα με μικρή κλίμακα που ανεβαίνει στην κύρια είσοδο του κτιρίου.

Μπαίνοντας στο κτίριο βλέπουμε το καθιστικό και στην απέναντι αριστερή γωνία το τζάκι. Δεξιά από το καθιστικό έχουμε την τραπεζαρία και το μπαρ και προχωρώντας προς το εσωτερικό έχουμε στα αριστερά την είσοδο για την κουζίνα. Απέναντι από την είσοδο της κουζίνας έχουμε ένα μικρό μάνιο ενώ στο βάθος έχουμε την βιβλιοθήκη-αναγνωστήριο που δημιουργείται κάτω από την κλίμακα που ανεβαίνει στους ορόφους.

Στον πρώτο όροφο ανεβαίνοντας βγαίνουμε σε χολ με την κλίμακα να συνεχίζει για τον δεύτερο όροφο. Στο χολ, μέσω καμάρας βγαίνουμε σε διάδρομο που στα αριστερά υπάρχει γραφείο, στα δεξιά η κύρια κρεβατοκάμαρα των γονιών (στην οποία υπάρχει και γκαρνταρόμπα), ενώ συνεχίζοντας ευθεία βγαίνουμε σε καθιστικό με τζάκι και στα αριστερά υπάρχει το λουτρό. Δίπλα στο λουτρό υπάρχει δωμάτιο αποθήκη.

Στον δεύτερο όροφο ανεβαίνοντας βλέπουμε στα αριστερά τον ξενώνα. Από καμάρα μπαίνουμε σε διάδρομο που οδηγεί δεξιά σε άλλα δυο υπνοδωμάτια , ενώ στα αριστερά υπάρχει χώρος γραφείου για τα δυο παιδιά. Δίπλα στα γραφεία υπάρχει το λουτρό και στο τέλος του διαδρόμου βγαίνουμε σε εσωτερική ξύλινη βεράντα η οποία «βλέπει» στο καθιστικό του πρώτου ορόφου. Επίσης παρατηρούμε πως στον δεύτερο όροφο δεν υπάρχει πλάκα για ταβάνι αλλά βλέπουμε κατευθείαν τον ξυλότυπο της στέγης.

Εξωτερικά του κτιρίου, στην αριστερή πλευρά της πρόσοψης, βρίσκεται ο χώρος στάθμευσης χωρητικότητας ενός αυτοκινήτου. Προχωρώντας για την πίσω αυλή δημιουργείται διάδρομος με μια

σειρά από καλλωπιστικά δέντρα και στα αριστερά χαμηλή βλάστηση (θάμνοι, λουλούδια κλπ). Στο τέλος του διαδρόμου αυτού στα δεξιά έχουμε την κλίμακα που κατεβαίνει στο υπόγειο και ευθεία καταλήγουμε στην πίσω αυλή. Στον χώρο της πίσω αυλής δημιουργείται χώρος υπαίθριου καθιστικού με παγκάκια, βλάστηση (δέντρα, θάμνοι, λουλούδια) και ο χτιστός φούρνος- ψησταριά (barbeque).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.4. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το κτίριο εξωτερικά φέρει τοιχοποιία με συμπαγή δομή πάχους 0,25εκ.,εσωτερικά θα έχουμε απλή δρομική τοιχοποιία πάχους 0,10εκ..Οι πλάκες θα είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα και θα έχουν πάχος 0,15εκ.. Στον τελευταίο όροφο δεν θα υπάρχει πλάκα δώματος αλλά θα φαίνεται ο ξυλότυπος της στέγης.

Τα δάπεδα θα είναι ξύλινα, με εξαίρεση τα δάπεδα των λουτρών και της κουζίνας τα οποία θα έχουν πλακάκι.

Στον χώρο της τραπεζαρίας ο πλαϊνός τοίχος, που την διαχωρίζει από την κουζίνα, θα έχει επένδυση από τούβλο (βλ. λεπτομέρειες υλικών).

Οι εσωτερικοί τοίχοι θα έχουν λευκή απόχρωση με εξαίρεση το κλιμακοστάσιο που θα έχει λαδί απόχρωση (E334H της Βιβεχρώμ).

Το τζάκι θα έχει μετώπες από λευκή πέτρα.

Οι εσωτερικές κλίμακες θα είναι ξύλινες .

Τα κουφώματα θα είναι αλουμινίου europa 5.000 σε ματ χρώμα RAL6021. Η κεντρική αλλά και οι εσωτερικές πόρτες θα είναι ξύλινες (βλ. λεπτομέρειες υλικών).

Στην κουζίνα οι πάγκοι και ο νεροχύτης θα είναι από υλικό Corian σε λευκή απόχρωση.

Στην στέγη θα δημιουργηθεί φεγγίτης (βλ. σχέδιο κάτοψης στέγης A8) λόγο έλλειψης ανοιγμάτων για φωτισμό και εξαερισμό των χώρων που βρίσκονται ακριβώς από κάτω (γραφείο και υπνοδωμάτιο). Τα κεραμίδια της στέγης θα είναι βυζαντινού τύπου. Οι καμινάδες θα έχουν επένδυση από τούβλο όμοια με αυτή της τραπεζαρίας.

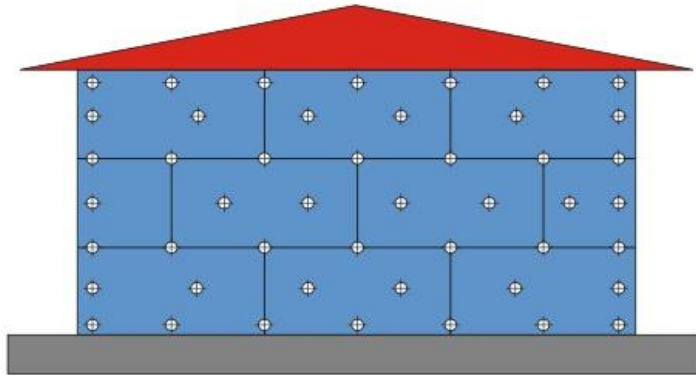
Στον εξώστη που δημιουργείται στον 1^ο όροφο, οι πλαϊνές πλευρές όπως και η πλευρά που βρίσκεται το κούφωμα, θα έχουν εξωτερικά επένδυση από διακοσμητικό τούβλο όμοιο με αυτό της τραπεζαρίας. Το δάπεδο θα είναι ξύλινο εμποτισμένο για εξωτερικούς χώρους αλλά και τα κιγκλιδώματα θα είναι ξύλινα (βλ. αρχιτεκτονική λεπτομέρεια).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.5. ΜΟΝΩΣΕΙΣ

Το κτίριο εξωτερικά θα μονωθεί με Kelyfos για μεγαλύτερη εξοικονόμηση ενέργειας, καλύτερη εκμετάλλευση της θερμοχωρητικότητας του τοίχου, προστασία του κτιρίου από τις καιρικές συνθήκες, αποφυγή δημιουργίας θερμικών γεφυρών, αποφυγή συμπύκνωσης υδρατμών κλπ.

Πριν την εγκατάστασή του, θα πρέπει οι Η/Μ εγκαταστάσεις που θα δημιουργηθούν, να τοποθετηθούν σε προέκταση (βρύσες, πρίζες) όπως προβλέπεται.

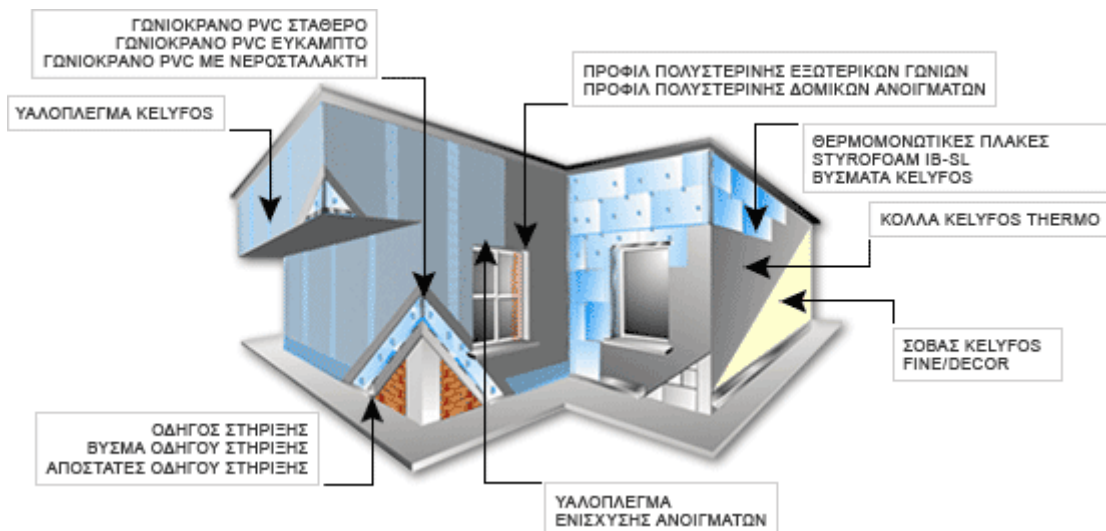
Αφού καθαριστεί η επιφάνεια καλά να φύγουν τυχόν σκόνες κλπ γίνεται η τοποθέτηση του οδηγού στήριξης παράλληλα με το έδαφος. Ξεκινάμε μετά την κόλληση ειδικών τεμαχίων BSK εξηλασμένης πολυστερίνης με κόλλα Kelyfos thermo (από την γωνία με την χαμηλότερη στάθμη). Στη συνέχεια γίνεται η κόλληση των θερμομονωτικών πλακών με την ίδια κόλλα. Στο 2^ο στάδιο της εφαρμογής γίνεται η μηχανική στερέωση των πλακών με βύσματα Kelyfos .

Αφού ολοκληρωθεί η τοποθέτηση των βυσμάτων προχωράμε στο στοκάρισμα των οπών που τοποθετήθηκαν τα βύσματα. Γίνονται εργασίες ενίσχυσης των άκρων με ειδικά τεμάχια, τοποθέτηση κόλλας Kelyfos thermo, Υαλοπλέγματος, και όσο η κόλλα είναι ακόμα νωπή γίνεται ο εγκιβωτισμός του υαλοπλέγματος και εξομάλυνση της καθολικής στρώσης. Μετά το πέρας 3-7 ημερών γίνεται η τελική επικάλυψη με τους σοβάδες Kelyfos Acryl σε χρώμα «Αμφορέας (N^ο 325)».

ΤΟΜΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ KELYFOS

Η μόνωση της στέγης θα γίνει με ασφαλική μεμβράνη επικαλυμμένη από τη μία πλευρά με χαλαζιακή άμμο και από την άλλη με γεωύφασμα. Ο συνδυασμός αυτών έχει ως αποτέλεσμα τον πολύ καλό αερισμό της στέγης ο οποίος βελτιώνεται λόγω του ότι το γεωύφασμα λειτουργεί και ως διαχωριστική στρώση μεταξύ της μεμβράνης και των άλλων υλικών της κεραμοσκεπής. Επιπλέον παρουσιάζει αυξημένη αντιολισθηρότητα και μηχανική αντοχή. Οι μεμβράνες τοποθετούνται κάτω από τους πήχεις που φέρουν τα κεραμίδια, τόσο επάνω σε πέτσωμα όσο και ελεύθερα ανάμεσα από τους αμείβοντες, παράλληλα στις απολήξεις της στέγης ξεκινώντας από το χαμηλότερο σημείο της έτσι ώστε να επικαλύπτεται το οριζόντιο τμήμα της υδρορροής.

Από την μεμβράνη μέχρι το κεραμίδι τοποθετώ μόνωση DOW.

5. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΥΛΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.1. ΔΑΠΕΔΑ

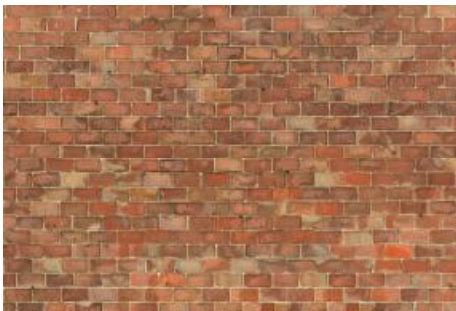

Δάπεδο ισογείου και β' ορόφου.

Δάπεδο α' ορόφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.2. ΤΟΙΧΟΙ

Επένδυση από τούβλο σε τραπεζαρία.

Εξωτερικό επίχρισμα Kelyfos Acryl «Αμφορέας (Nº 325)»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.3. ΠΟΡΤΕΣ

Εξώπορτα.

Τύπος Εσωτερικές.

6. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Οικόπεδο Σύλλης 3.

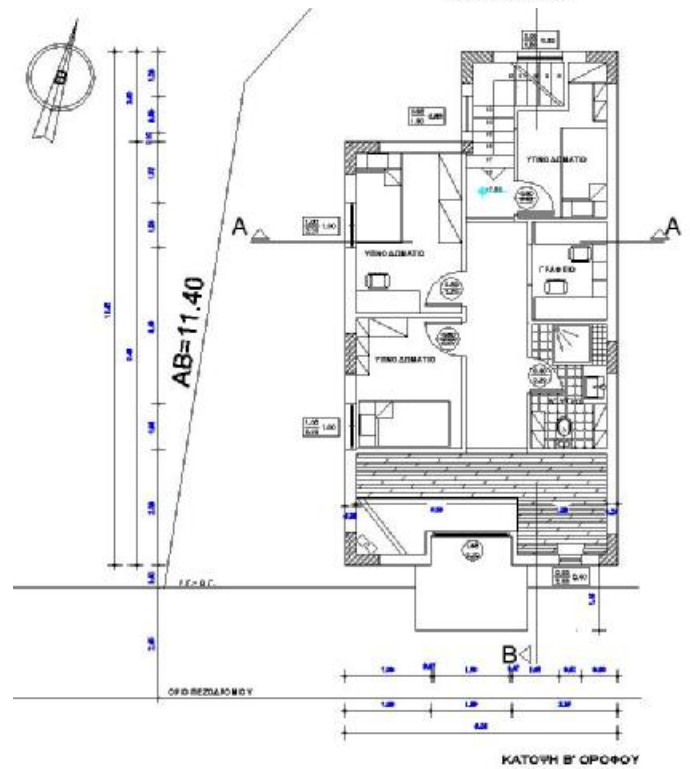
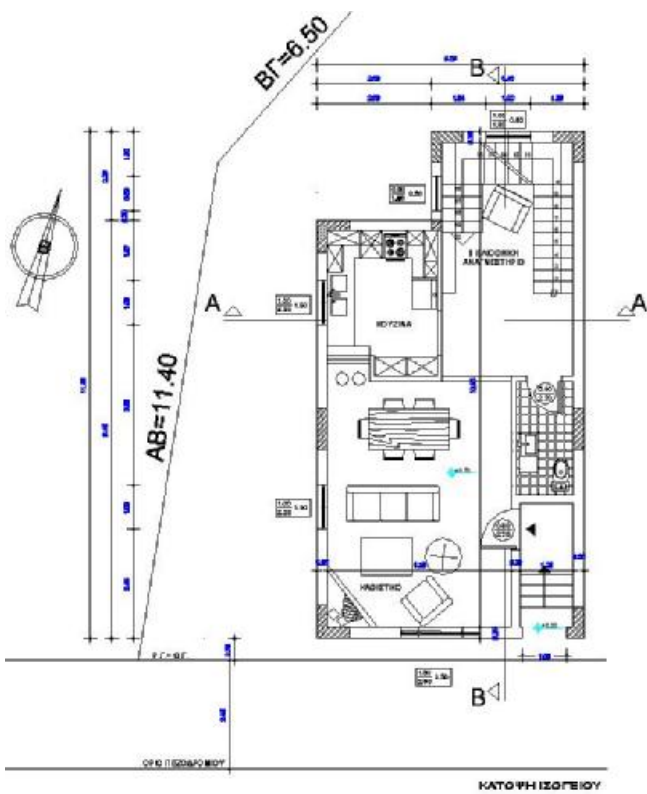
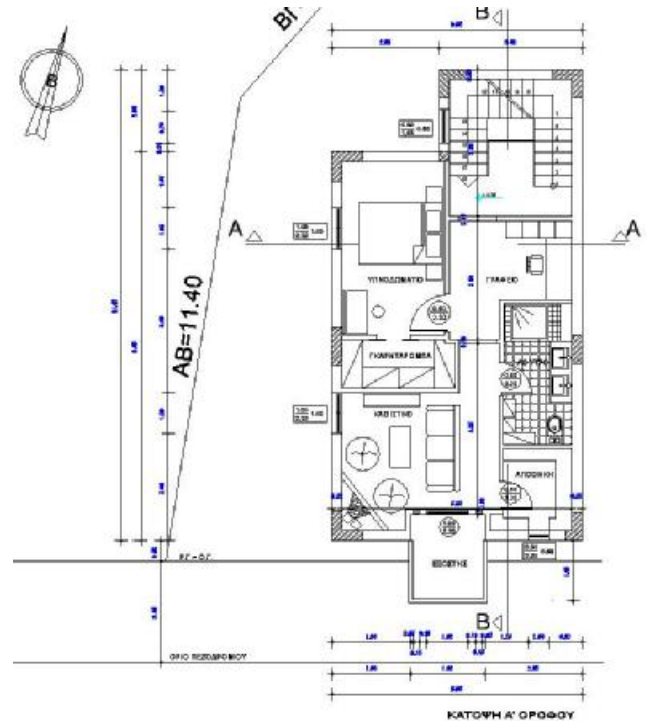
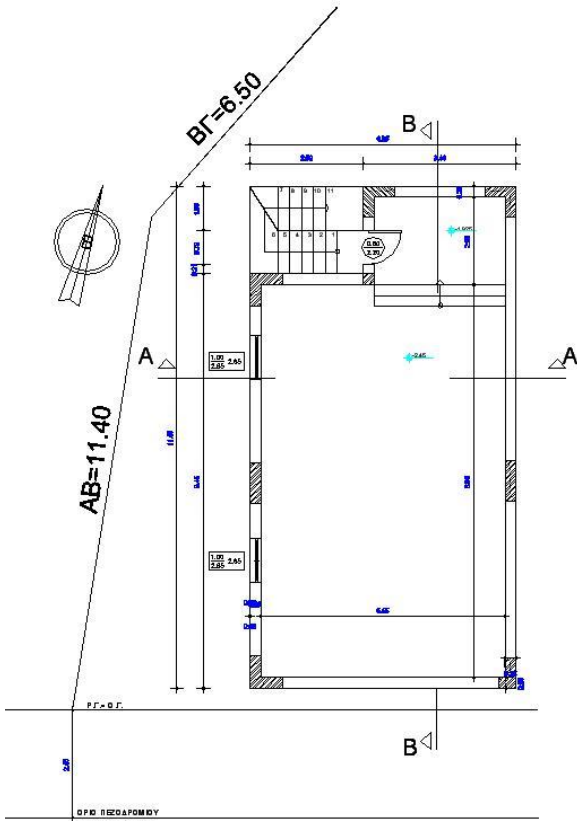
Υπάρχον κτίσμα.

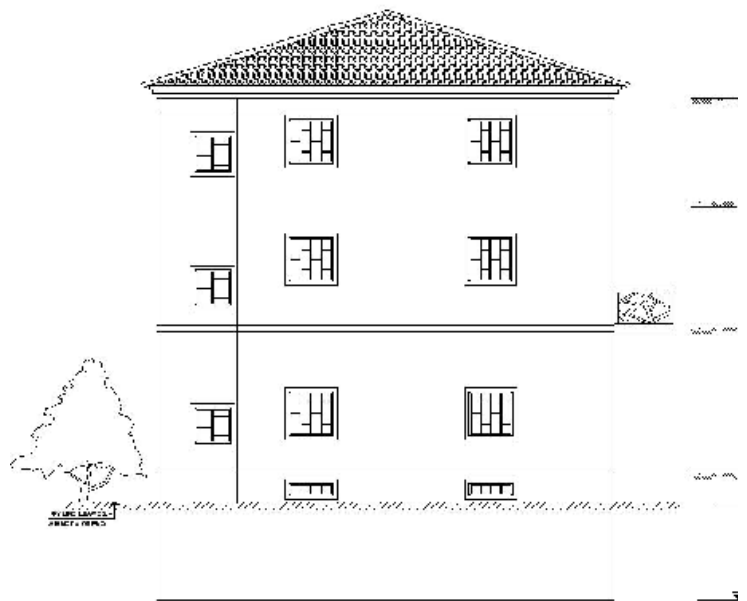
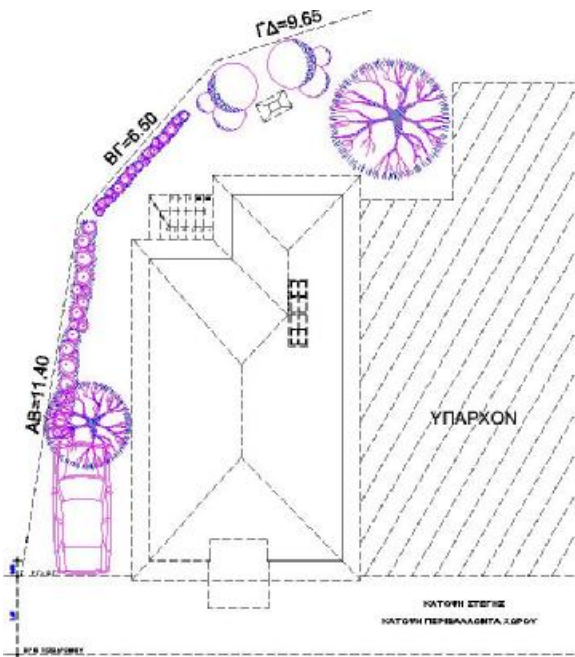

Όψεις 3dMax

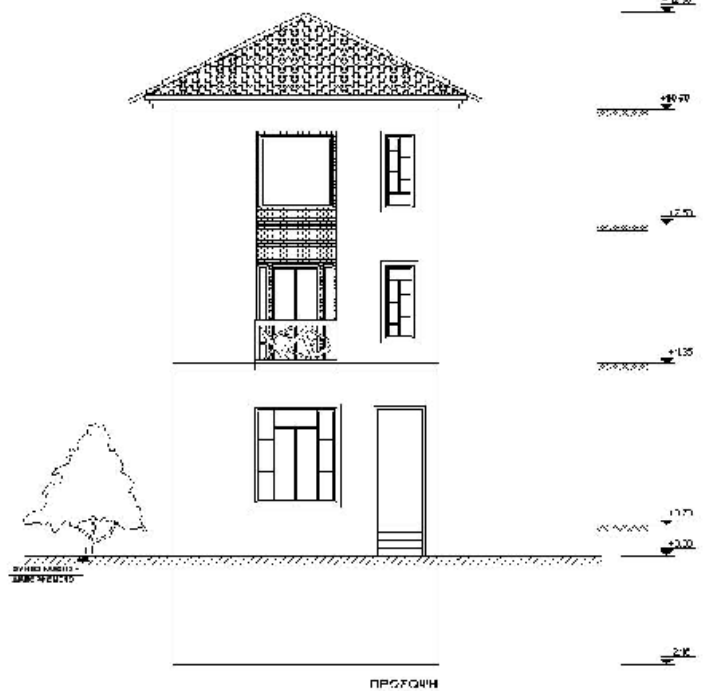
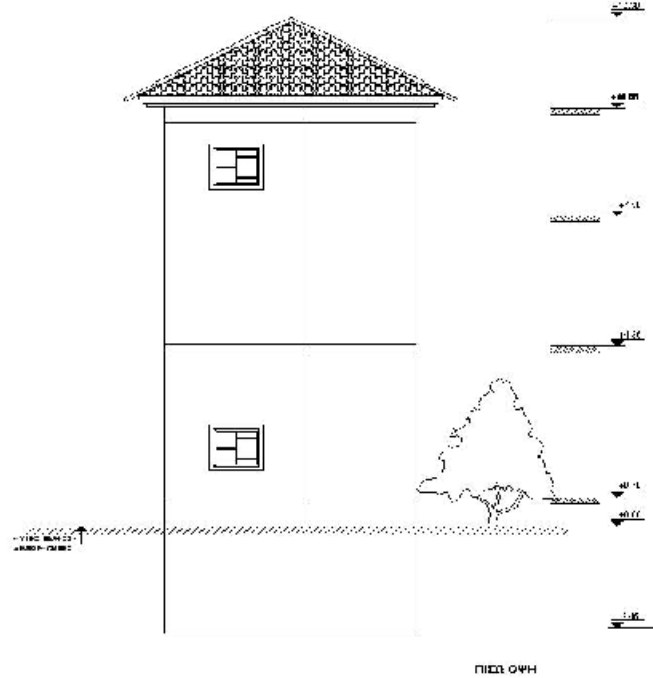

7. ΣΧΕΔΙΑ

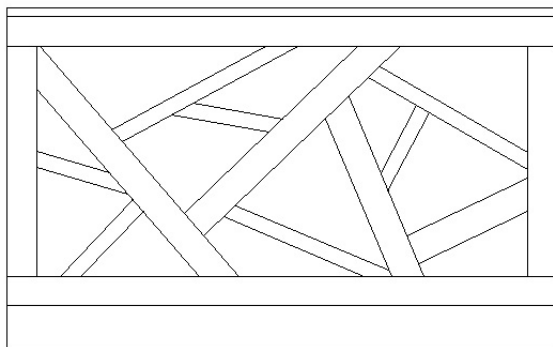

ΠΑΛΗΝ ΟΜΗ

8. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

Όψη κιγκλιδώματος

9. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Βεϊνόγλου, Φιλοκτήτης, Βεϊνόγλου, Μ. (μετάφραση). Η εγκατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα, Κοινωνία των Εθνών. εκδόσεις «τροχαλία», Αθήνα, 1997.
2. Γκιζελή, Βίκα. Κοινωνικοί μετασχηματισμοί και προέλευση της κοινωνικής κατοικίας στην Ελλάδα 1920-1930. [χ. ε.], Αθήνα 1984.
3. Λεοντίδου, Λίλα. Οι πόλεις της σιωπής, εργατικός εποικισμός της Αθήνας και του Πειραιά, 1909-1940. Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, Αθήνα, 1989.
4. Morgenthau, Henry (μετάφραση Σήφης Κασεσιάν). Η αποστολή μου στην Αθήνα, 1922. Το έπος της εγκατάστασης. Εκδόσεις «Τροχαλία», [χ.τ.ε.], 1994.
5. «ΠΡΑΣΙΝΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΚΤΙΡΙΟ»

internet:

- <http://www.neafiladelfeia.gr/>
- http://www.ntua.gr/MIRC/db/epirus_db/ARXITEKTONIKH/Perivallontikes%20parametroi.htm
- http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9D%CE%AD%CE%B1_%CE%A6%CE%B9%CE%BB%CE%B1%CE%B4%CE%AD%CE%BB%CF%86%CE%B5%CE%B9%CE%B1
- <http://www.buildnet.gr/default.asp?pid=331&la=1&catid=301&artid=1388>
- <http://www.estir.gr/?menu=3>
- <http://www.kelyfos.eu/site/prod.php?wr=5>
- <http://www.google.gr/>
- <http://www.archibaseplanet.com/>